

Motion till riksdagen 2021/22:1812

av **Lars Püss m.fl. (M)**

En svensk strategi för relationerna med Kina

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skärpa den nationella Kinastrategin och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Kinas utveckling har gått enormt fort. Den resa som Sverige gjort sedan 1870-talet har skett på dryga 40 år i Kina. Det har gett nya omständigheter som inneburit många positiva effekter för den enskilda människan i Kina, men det har även bidragit till en helt ny vilja och möjlighet att utöka den kinesiska statens makt i världen.

Kinas långsiktiga strategi är att år 2049 vara en framstående högteknologisk industrination som är världsledande ekonomiskt, politiskt, militärt och kulturellt. I Sverige har vi i närtid sett exempel på detta då kinesiska företag erbjöd sig att göra stora hamninvesteringar i Lysekil och i Slite på Gotland. I slutet av 2019 publicerade Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI) en kartläggning över kinesiska bolagsförvärv i Sverige. 51 svenska bolag, med hundratals dotterbolag har fått kinesiska staten som huvudägare under 2000-talet. Fler exempel finns i Europa då Kina velat göra investeringar vars intention är tvivelaktig. Diskussionen kring Huawei väcker frågan om vilken information som då skulle göras tillgänglig för den kinesiska staten och vad detta innebär för ett land som Sverige som värderar demokrati, rättssäkerhet, yttrandefrihet, pressfrihet och mänskliga rättigheter högt.

Exemplen är många på hur den kinesiska folkrepubliken kränker mänskliga rättigheter. Total censur på internet, en omskriven konstitution som inkluderar presidentens namn och ideologi och en aggressiv utrikespolitik. Beslut vad gäller Kinas ambitioner i världen är något som våra kommuner och regioner inte har resurser till eller borde behöva hantera.

Därutöver lägger sig Kina i svensk debatt genom sin ambassad och försöker tysta kritik mot den kinesiska regimen genom skrämning och hot. Kineser i Sverige övervakas och tystas. Företag, media och institutioner straffas om de inte lyder Kinas uppmaningar. Kritiker kidnappas och hålls fångna om den kinesiska staten anser dem vara ett alltför stort hot mot regimen. Den svenska medborgaren Gui Minhai är bara en av de många fruktansvärda exemplen.

Regeringen överlämnade 2 oktober 2019 skrivelsen Arbetet i frågor som rör Kina till riksdagen. Utrikesminister Ann Linde sa då ”Kinas framväxt utgör en av de största globala förändringarna sedan Berlinmurens fall. Kina har i dag en global närvaro och ett växande inflytande. Detta ställer Sverige inför en rad nya frågeställningar.” Vilket till stor del sammanfattar skrivelsens betydelse gentemot Kina. Det vill säga inte mycket betydelse alls. Skrivelsen undviker svåra frågor och gömmer sig till stor del bakom EU:s Kinastrategi som heller inte vågar ta i de svåra frågor som kommer av Kinas ökade inflytande. Skrivelsen klargör inte hur regeringen ställer sig till det hot som Kinas ökade inflytande utgör. Den konstaterar att bevis finns för att Kina bedriver under rättelseinhämtning i Sverige, bland annat genom elektroniska angrepp, men den klargör inte om regeringen ser detta som ett problem eller vilken syn man har på ett sådant målmedvetet angrepp mot Sverige.

Den svenska regeringen har ett ansvar att stå upp för Sveriges demokrati och frihet. Det är ett ansvar regeringen har gentemot sina medborgare, företag, institutioner och den fria pressen. Här gäller att markera med all kraft hur man ser på Kinas agerande och tydliggöra sitt ställningstagande. Det gör man inte genom att låta bli att beskriva Kina som den enpartistat den är.

Lars Püß (M)

Åsa Coenraads (M)

Ann-Charlotte Hammar Johnsson (M)